

પૂ.શ્રી મોટા ઉનડબાપુ

સંત પરમ હિતકારી ચિત્રકૂટ કે ઘાટ પર ભઈ સંતન કી ભીર તુલસીદાસ ચંદન ઘીસે તિલક કરે રઘુવીર

ભીમસ્વામીએ સમાધિ લેતા પૂર્વે રાઈબામાને કહ્યા મુજબ રૂપદેમાની કૂખે પૂ.મોટા ઉનડબાપુનો જન્મ થયો. સ્વામીએ કહ્યા મુજબ ગાંડો - ઘેલો જેવી લાગતી આ વિભૂતિ જગ્યાના ગૌરવ જેવી બની રહી. લોકસેવા અને સદાવ્રતના કાર્યો પૂરજોશમાં ચાલતા રહ્યાં તેમના વિશે વિશેષ માહિતી ઉપલબ્ધ નથી. એ સમયમાં અક્ષરજ્ઞાનનું બહુ મહત્વ નહોતું એટલે ખેતી સાથે સંકળાયેલ વર્ગ અન્ય વ્યવસાય કરનાર લોકો ખેતીકામ અથવા કોઈ જ્ઞાતિગત વ્યવસાયની વડીલો પાસેથી તાલિમ મેળવી નાની વયથી જ કામે ચડી જતાં.

મોટા ઉનડબાપુ એવું પવિત્ર વ્યક્તિત્વ હતાં કે ભક્તોમાં વંદનીય બની રહ્યાં. સેવકો અને ભક્તો તેમને ઠાકરનું સ્વરૂપ માનીને પૂજતા. તેમના ધીરગંભીર અને માયાળુ સ્વભાવને કારણે લોકોનો સંબંધ જગ્યા સાથે વધુ ઘનિષ્ઠ રીતે જોડાયો.

જગ્યાના ઉત્સવો અને અન્ય આયોજનોમાં પણ તેઓ <mark>રસ</mark> લઈને ક્યારેક એવી સુંદર વાત કરી જતા કે લોકો દંગ રહી જતા.

સાધુત્વ બુધ્ધિ કૌશલ્ય, અક્ષરજ્ઞાન કે વિદ્વતાથી પ્રેરિત નથી હોતું. સાધુત્વ એક સંસ્કાર છે. આપણામાં કહેવત છે કે લોહીના સંસ્કાર વારસામાં પ્રગટ થાય છે, તે મેળવી શકાતા નથી. વારસો, સંસ્કાર ઘડતરનું મહત્વનું પરિબળ છે. આમ - સંતોનું દિવ્ય સાનિધ્ય અને જગ્યાના પવિત્ર વાતાવરણ વચ્ચે ઉછરેલા મોટા ઉનડબાપુ ઓછું બોલીને પણ વધારે કામ કરી ગયા.

લોકોની તેમના પ્રત્યેની શ્રધ્ધા, ભાવના, આસ્થા અને ભક્તિ ભરપૂર હતી. જો વાચન - લેખનની જાગૃતિ એ સમયમાં હોત તો એમના વિશે ઘણી વિગતો આપણે જાણી શક્યા હોત. કંઠોપકંઠ મળતી માહિતી મુજબ તેમના દૈવી ગુણોએ તેમને ઠાકરથી બહુ નજીક રાખ્યા હતાં. કેટલાક વ્યક્તિત્વ એવા હોય છે જે સમાજમાં સીધી રીતે સિક્રય હોતા નથી એવું લાગે છે, પરંતુ તેમની અંદર રહેલી પ્રબળ ઉર્જા આધ્યાત્મિક શક્તિ અને સામર્થ્ય પરોક્ષ રીતે સમાજ ઉપર ખૂબ જ ઉંડો પ્રભાવ સર્જવા શક્તિશાળી હોય છે. પરમ વંદનીય મોટા ઉનડબાપુ આ રીતે જગ્યાના ભક્તો માટે અમૃતકુંભ જેવા હતાં. જેનું પાન કરતા ભક્તોને તૃપ્તિ થતી નહોતી.